

תפ"ח 6256/07/16 - מדינת ישראל נגד חאלד מחאמרה, מחמד מחאמרה, יונס זין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 6256-07-16 מדינת ישראל נ' מחאמרה (עציר) ואח'
לפני כבוד השופטת שרה דותן - אב"ד כב' השופט מרדכי לוי כב' השופט ירון לוי
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד תמי אניס

נגד
הנאשמים

1. חאלד מחאמרה (עציר)
2. מחמד מחאמרה (עציר)
3. יונס זין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד חאלד מחאג'נה

גזר דין

כבוד השופט ירון לוי:

פתח דבר

1. בלב הנאשמים 1-3, תושבי כפר יאטא בגדה המערבית, גמלה החלטה לרצוח יהודים, בתקווה שיומתו ויזכו למעמד של "שהיד". על כן, ביום 8.7.2016, במתחם "שרונה" שבתל אביב, פתחו הנאשמים 1-2 במסע הרג רצחני במהלכו שלפו כלי נשק מתיקיהם, והחלו לירות - ללא אבחנה - באזרחים ששהו במקום. השניים המשיכו לירות בסובבים אותם עד אשר חדלו כלי הנשק שברשותם לפעול. אז, ניסו להימלט מהמקום.

2. שלושה אזרחים נפגעו ונהרגו כתוצאה מהירי:

מר ע.ב.א ז"ל, בן 41 מהעיר רמת גן;

גב' מ.מ. ז"ל, בת 33 מהעיר אשקלון;

מר מ.פ. ז"ל, בן 58, ממדרשת בן גוריון.

ארבעה אזרחים נוספים נפצעו, וסבלו מחבלות חמורות כתוצאה מהירי.

37 אזרחים נפצעו פציעות קלות או סבלו מחרדה.

בהישמע קולות הירי פתחה הגב' א.ג. ז"ל - בת 40 מהעיר תל אביב (להלן: "המנוחה") - בריצה, במטרה

עמוד 1

להימלט מהמקום. תוך כדי מנוסה, נפלה המנוחה ואיבדה את הכרתה. כוחות הצלה שהוזעקו למקום טיפלו בה ופינו אותה לבית החולים איכילוב, שם נקבע מותה.

3. בהכרעת הדין מיום 16.10.2017 (להלן: "**הכרעת הדין**"), נקבע קיומו של קשר סיבתי בין מעשי הנאשמים לבין מות המנוחה ולפיכך, הורשעו הנאשמים אף ברצח המנוחה.

עוד נקבע ברוב דעות, כי נאשם 3 שלא השתתף פיסית בפיגוע- הוא מבצע בצוותא.

העבירות

4. כל הנאשמים הורשעו בעבירות הבאות:

א. **רצח בכוונה תחילה** (ארבע עבירות) - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. **ניסיון לרצח** (41 עבירות) - לפי סעיף 305 לחוק העונשין.

ג. **קשירת קשר לביצוע פשע (רצח)**, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

העובדות

5. נסיבות העבירות פורטו במלואן ובהרחבה בהכרעת הדין ואין צורך לחזור עליהן.

עם זאת, לצורך גזר הדין, יתוארו, בתמצית, העובדות העיקריות כדלקמן:

הנאשמים 1-2 הם בני דודים, תושבי כפר יאטא בגדה המערבית ואין להם אישורי שהייה בישראל. במהלך חודש יולי 2015, לאחר שריפת ביתה של משפחת דוואבשה, קשרו קשר השניים, על-מנת לבצע פעולת נקם בישראל בשם המדינה האסלאמית.

נאשמים 1-2 פנו אל נאשם 3 - שכנם וחברם, והציעו לו לבצע עימם פיגוע, בתקווה שבעשותם כן יומתו ויזכו למעמד של "שהיד". הנאשם 3 הסכים לכך.

הנאשמים תכננו לבצע את הפיגוע ברכבת ישראל, באמצעות ירי בנוסעי הרכבת. לאחר איסוף מידע רב אודות פעילות הרכבת, החליטו הנאשמים לבצע את הפיגוע הירי בקו רכבת הנוסעים מתל אביב לחיפה.

לצורך מימוש הפיגוע סיפק הנאשם 3 לנאשמים 1-2 רובים ותחמושת שהוחבאו בביתו.

במקביל, נאשמים 1 ו-2 רכשו שני סכינים באורך 30 ס"מ ורעל עכברים, בכדי שיוכלו לעשות שימוש בסכינים

הטבולות ברעל ולדקור באמצעותן אזרחים ישראלים נוספים ובכך להעצים את הנזק ההמוני המתוכנן.

זמן קצר לפני הפיגוע, החליטו נאשמים 1 ו-2 למנוע מנאשם 3 לצאת לפיגוע, הואיל ויש לו חובות כספיים ולכן לא יוכל להיות שהיד על פי האמונה המוסלמית, וזאת חרף העובדה שנאשם 3 התכוון לביצוע הפיגוע עם נאשמים 1 ו-2 והיה שותף מלא לכל התכנון ולכל המעשים שנועדו לקדם את מטרת הקשר.

בהגיעם לתחנת הרכבת בבאר שבע, גילו נאשמים 1 ו-2 כי בפתח התחנה קיימים אמצעי ביטחון קפדניים, ולאור זאת החליטו לשנות את תכניתם המקורית, לקחת מונית לתל אביב ושם, לחפש מקום הומה אדם על מנת לבצע בו את הפיגוע. בהגיעם לתל אביב, שאלו עוברים ושבים היכן ישנן מסעדות או בתי קפה, ולאור המידע שקיבלו, החלו לצעוד למתחם "שרונה".

בסמוך לשעה 21:30, נכנסו נאשמים 1 ו-2 לבית קפה "מקס ברנר" המצוי במתחם "שרונה" וכאשר הבחינו כי המקום הומה אדם, החליטו כי זהה העיתוי המתאים לבצע את הפיגוע, שלפו את כלי הנשק מתוך התיקים שברשותם והחלו לירות לכל עבר וללא הבחנה.

במהלך הירי, לאחר שפגעו נאשמים 1 ו-2 במספר אזרחים, התקלקלו כלי הנשק וחדלו לירות. אז, החלו נאשמים 1 ו-2 לברוח מהמקום.

נאשם 1 נורה בסמוך לאחר מכן על ידי אחד המאבטחים, נוטרל ונעצר על ידי כוחות הביטחון.

נאשם 2 נמלט הגיע לבניין מגורים הנמצא בסמוך, נכנס לאחת הדירות בבניין וניסה להסתתר במסווה של אזרח הנמלט ממקום הפיגוע, וזאת עד שנעצר בתוך הדירה על ידי כוחות הביטחון.

כמפורט לעיל, כתוצאה מהפיגוע נרצחו שלושה אזרחים ונפצעו 41 אזרחים, מתוכם ארבעה באופן חמור, כפי שיפורט להלן:

· מר א.ס., בן 26 - נפגע משני קליעי ירי בראשו עם שבר אוקסיפיטלי ודמם, נותח בראשו ואושפז למשך שישה ימים.

· מר ח.ק., בן 31 - נפצע מירי בחזהו, ירכו ועכוזו, נותח ואושפז למשך אחד עשר יום ולאחר מספר ימים אושפז שנית עקב החמרה שחלה במצבו ושחרר לאחר חמישה ימים.

· מר פ.ס. - בן 24 - נפצע מירי בכתפו, נותח ואושפז למשך שישה ימים.

· גב' ט.ב.א. - בת 36, נפצעה מירי בחזה, אושפזה למשך חמישה ימים.

היתר פצועים קל ונפגעי חרדה.

הראיות לעונש

6. מטעם המאשימה, העיד בכאב רב בעלה של המנוחה א.נ, שתיאר את הצער הגדול והקשיים הרבים שנגרמו לו ולמשפחתו, עקב רצח רעייתו.

מטעם הנאשמים לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה, עו"ד תמר אניס, עתרה להטיל על הנאשמים ארבעה מאסרי עולם מצטברים בגין עבירות הרצח, ועונש מצטבר נוסף בגין ארבעים ואחת ניסיונות הרצח. זאת, כביטוי לקדושת חייו של כל אחד מקרבנות מעשי הנאשם. על פי הטענה, ניסיונות הרצח מהווים "אירוע נפרד" ממעשי הרצח שביצע הנאשמים.

עוד עתרה המאשימה לקבוע שמעשי הרצח בהם הורשעו הנאשמים, בוצעו בנסיבות חריגות בחומרתן, בהתאם לסעיף 30ב' לחוק שחרור על תנאי ממאסר (תיקון מס' 14) התשע"ה-2014 (להלן: "**חוק שחרור על תנאי**"). בנוסף, עתרה ב"כ המאשימה לפסוק פיצויים למשפחות המנוחים ולנפגעי העבירה בסכום המרבי המותר בחוק.

8. הסנגור, עו"ד חאלד מחאגנה, ציין כי הנאשמים שהושפעו, מהלך הרוחות בסביבתם ומדברי הסתה ברשתות החברתיות ובתקשורת. הנאשמים ביצעו את הפיגוע על-דעת עצמם והם לא משתייכים לשום ארגון; הנאשמים ללא עבר פלילי; הודו וחסכו זמן שיפוטי.

נאשם 1 הנו סטודנט להנדסה בירדן ונאשמים 2 ו-3 ביצעו עבודות מזדמנות בישראל.

הסניגור טען כי לצורך קביעת גזר-הדין, מדובר במסכת עובדתית אחת, יש להתייחס לעבירות ככאלו שבוצעו באירוע אחד; ועל כן יש לקבוע מתחם אחד לארבעת עבירות הרצח, שהוא עונש מאסר עולם חובה. הסנגור עתר להטלת עונשי המאסר בחופף זה לזה; באשר לפיצוי נפגעי העבירה, ביקש להתחשב במצבם הכלכלי הקשה של הנאשמים אשר מתגוררים בחברון ומשתכרים בשכר מינימום של 1,500 ₪ וטען כי הפיצוי יכביד על משפחותיהם.

מתחם העונש ההולם

9. מדובר ב"אירוע אחד", בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, זאת לאור הקשר ההדוק בין המעשים שנעשו כחלק ממסכת עבריינית אחת. האירוע כולל ארבעה מעשי המתה נפרדים, וארבעים ואחד מעשי ניסיון רצח נפרדים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.10.14); וכן ע"פ 5643/14 **עיסא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.6.15)).

10. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הם קדושת החיים, שלמות הגוף,

שלוות הנפש, הסדר הציבורי וריבונותה של מדינת ישראל.

11. עוצמת פגיעת הנאשמים בערכים המוגנים חמורה במיוחד. הנאשמים גדעו את חייהם של 4 אזרחים, פצעו 41 אזרחים, כשלארבעה מהם נגרמו חבלות חמורות והיתר פצועים קל ונפגעי חרדה. מעשי הנאשמים הטילו אימה על עוברי אורח רבים, שלמרבת המזל הצליחו לחמוק בטרם הצליחו לפגוע בהם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים מתעצמת נוכח פוטנציאל הנזק הרב שטמון במעשי הנאשמים.

12. מעשיהם הנפשעים של הנאשמים מחייבים ענישה מחמירה שיהא בה כדי להעביר מסר עונשי, נוקב וחד משמעי, לפיו כל הנוטל חלק בעבירות אלה ימצא עצמו מאחורי סורג ובריח, לתקופה ארוכה. ראו בהקשר זה:

"על בתי המשפט הדנים בעבירות כגון דא, אשר בוצעו על רקע לאומני, להעביר מסר חד משמעי ונוקב, בדמות ענישה קשה ומחמירה, בכדי לשרת את גורם ההרתעה מפני מעשים אלו. כפי שנקבע בפסיקתו של בית משפט זה, כאשר עסקינן בעבריינות המתבצעת על רקע אידיאולוגי, נדחים, ככלל, שיקולי ענישה אחרים, ובהם האינטרס השיקומי, מפני שיקול ההגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, והרתעת עבריינים בכוח מפני ביצוע מעשים דומים ... עוד יש להדגיש, כי במציאות הנוכחית, שבה נתרבו פיגועי הדקירה כלפי יהודים באשר הם, מתחייבת התייחסות עונשית הולמת." (ע"פ 2826/15 עביד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (07.06.2016), פסקה 14).

13. העונש בגין כל אחת מעבירות הרצח, הוא עונש מנדטורי של מאסר עולם. נותר אפוא לעמוד על מתחם הענישה ההולם בגין 41 העבירות של ניסיון רצח וכן, עבירת קשירת קשר לביצוע פשע (רצח) בהן הורשעו הנאשמים.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, יש לבחון מקרים בעלי נסיבות דומות - ניסיון רצח, באמצעות ירי ללא הבחנה, תוך כוונה להרג אזרחים חפים מפשע.

מסקירת מדיניות הענישה הנוהגת, בעבירות מסוג זה, בנסיבות דומות, עולה כי בתי המשפט נוהגים לגזור עונשי מאסר ממושכים, לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות המשתנות:

א. בתפ"ח (י-ם) 30359-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (קטין) [פורסם בנבו] (05.06.16) נדון קטין כבן 17, שהורשע בעבירות של ניסיון לרצח, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה ומספר מקרים של ניסיון לתקיפת עובד ציבור, ל-18 שנות

מאסר בפועל, מאסר מותנה וכן פיצוי בסך 100,000 ₪.

הנאשם, שבלבו גמלה ההחלטה לבצע פיגוע ולדקור יהודי למוות, הצטייד בסכין, אותה הסתיר במכנסיו, נכנס דרך פרצה בגדר לתוככי שכונת א-טור, נסע באוטובוס לשער שכם בירושלים, הבחין ביהודי בלבוש חרדי-מסורתי, התנפל עליו מאחור ודקר אותו בצד ימין של בטנו במטרה להורגו. הנאשם המשיך לדקור את הנפגע עד שנורה על ידי מאבטח שעבר במקום.

בענייננו הנסיבות חמורות יותר, שכן מדובר בירי ללא הבחנה ובמספר נפגעים גדול משמעותית.

ב. בתפ"ח (י-ם) 19668-11-15 **מדינת ישראל נ' אבו גאנם** [פורסם בנבו] (11.07.2016) נדון נאשם, בין היתר, לשלושה מאסרי עולם מצטברים בגין שלוש עבירות רצח, וכן לשישים שנות מאסר בפועל, בעטיין של שבע עבירות של ניסיון לרצח ועבירות נוספות של סיוע לאויב במלחמה וקשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה. הנאשם, יחד עם אחר, ביצע פיגוע רב נפגעים בקו אוטובוס, במהלכו רצח בירי ובדקירות סכין שלושה אזרחים, פצע פיזית שלושה אזרחים נוספים וגרם פגיעות חרדה לארבעה נוסעים אחרים.

ענייננו חמור יותר לאור כמות קרבנות ניסיון הרצח.

ג. בתפ"ח (חי') 756-11-15 **מדינת ישראל נ' זיוד** [פורסם בנבו] (1.6.16) נדון הנאשם, בין היתר, ל-25 שנות מאסר. במסגרת הסדר טיעון הורשע הנאשם בכך שעל רקע לאומני, ניסה לרצוח ארבעה חיילים ואזרחים יהודים, דרס שני חיילים שעמדו בתחנת אוטובוס, דקר בסכין, קטינה בת 15, בכל חלקי גופה, וכן עובר אורח נוסף, שניסה לנטרלו, ובכך גרם לארבע הנפגעים חבלות חמורות.

ענייננו חמור יותר בשל סוג הנשק ומספר הנפגעים.

ד. בתפ"ח 238-12-15 **מדינת ישראל נ' חליל** [פורסם בנבו] (28.11.16) נדון הנאשם, בין היתר, לשני מאסרי עולם מצטברים בגין שתי עבירות רצח, וכן לעשרים שנות מאסר בפועל, בעטיין של שלושה ניסיונות רצח. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכך שממניעים אידיאולוגים, רצח בדקירות סכין שני אזרחים, פצע פיזית אזרח נוסף וניסה, ללא הצלחה, לדקור אזרחים נוספים שהיו במקום.

ענייננו חמור ממקרה זה בשל מספרם הגדול יותר של קרבנות הרצח וניסיונות הרצח, סוג הנשק ומספר הנפגעים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

15. לחומרת הנאשמים יש לזקוף, בראש ובראשונה, את האכזריות, המתבטאת בהחלטתם הנפשעת להביא למותם של אזרחים יהודים, חפים מפשע, בשל יהדותם בלבד, מתוך שאיפה שבמותם יזכו למעמד של "שהיד" בשילוב עם קור הרוח והנחישות המקוממים, באופן הוצאת תכניתם לפועל, תוך חתירה לפגיעה במספר רב ככל הניתן של חפים מפשע.

עוד יש לזקוף לחובת הנאשמים את הנזקים הרבים, שנגרמו לנפגעי העבירות ולמשפחותיהם כתוצאה ממעשיהם.

במעשים אלה הטילו הנאשמים אימה ופחד על השוהים במקום. אך הודות לתושייתם של כוחות הביטחון, שהצליחו להכניע את הנאשמים, נמנעה הפגיעה באזרחים נוספים, חפים מפשע.

מתחם העונש ההולם

16. בגין עבירות הרצח, מדובר בעונש מנדטורי של מאסר עולם.

לפיכך, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בגין עבירות ניסיון הרצח, וקשירת הקשר לביצוע פשע. לבסוף יש ליתן את הדעת בשאלת אופן ריצוי עונשי המאסר במצטבר או בחופף.

17. בכל הנוגע למתחם העונש ההולם בגין 41 העבירות של ניסיון הרצח, הרי שאלמלא עסקינן באירוע אחד, היה נע המתחם בגין כל עבירה בודדת, בין מאסר ממושך הקרוב לעונש המרבי של עשרים שנה שנקבע לכל עבירה, לבין הרף המרבי זאת, בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו; בעקרון ההלימה; בנסיבות ביצוע העבירות; ובמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו.

בהתחשב בכך שכל עבירות ניסיון האירוע, בוצעו במסגרת אירוע אחד- דהיינו, באותה מסגרת זמן קצובה ובאותו מקום, יש לקבוע מתחם ענישה הולם אחד בגין 41 העבירות של ניסיון הרצח וקשירת הקשר לביצוע פשע (רצח).

מתחם זה נע בטווחים של עשרות רבות שנות מאסר. מהטעמים שצוינו לעיל, סבורני שיש להעמיד את משכו על תקופה כוללת של 60 שנים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

18. מטבע הדברים, ועל פי ההלכה, בסוג זה של עבירות מתגמד משקל נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, כגון עברם הנקי.

לא ניתן להתעלם מהטעם האידיאולוגי העומד ביסוד מעשי הנאשמים, כמו גם מהיעדר הבעת חרטה והתנהגותם הזחוחה והמקוממת של הנאשמים במהלך דיוני בית המשפט, משל אין מדובר בחיי חפים מפשע, שנגדעו אך

צבירת העונשים או חפיפתם

19. הלכה היא כי כאשר מדובר במספר מעשי רצח, ובמעשי אלימות כנגד מספר קרבנות, יגזור בית המשפט על הנאשם עונשים מצטברים, כדי ליתן ביטוי לקדושת חייו של כל אחד מנפגעי העבירה:

"כאשר מדובר במעשי אלימות קיים לכל אחד מן הנפגעים אינטרס עצמאי לשלמות גופו. הפגיעה בשלמות גופו של אחד אינה מהווה פגיעה בשלמות גופו של אחר. גם אם מבחינה "טכנית" מדובר ברצף אחד של מעשים שגרם לקורבנות מספר, יש להתייחס לכך כאל מעשי פגיעה נפרדים.

מסקנה זאת היא הכרחית גם מנקודת מבט מוסרית, המכירה בקדושת חייו של אדם כערך יסודי. ערך חיי האדם וסלידתנו העמוקה ממעשים הפוגעים בו חייבים למצוא ביטוי מפורש ונפרד גם במסגרת גזירת העונש, הן לעניין מספר העונשים שיש לגזור על הנאשם והן לעניין הצטברותם. אף כי מעשה רצח של אדם בודד הוא כשלעצמו מעשה נפשע וחמור מאין כמותו, גזירה של אותו עונש על מי שרצח אדם אחד ועל מי שרצח רבים עלולה להתפרש כהחלשה של משמעות ערך חיי האדם, ואף עלולה לפגוע במידת ההרתעה. שכן, מה יעצור רוצח מלהרבות את קורבנותיו אם בגין הקורבנות הנוספים הוא לא יהיה צפוי לכל תוספת עונש?"

(ע"פ 1742/91 עמי פופר נ' מדינת ישראל, נא(5) 289 (1997), פסקאות 17-18. ראו גם: ע"פ 399/89 מדינת ישראל נ' זלום, פ"ד מו(2) 187 (1992); ע"פ 8267/04 ברוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) [25.3.10])

נסיבות חריגות בחומרתן

20. ביום 16.11.14 חוקק סעיף 30ב' לחוק שחרור על תנאי הקובע כי: "בית משפט שהרשיע אדם ברצח רשאי לקבוע, לעניין המלצה לקציבת עונש מאסר עולם, שאותו אדם ביצע את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתן". להכרזת בית המשפט, כי מעשה רצח בוצע בנסיבות חריגות בחומרתן, שתי השלכות מרכזיות. ראשית - בהתאם לסעיף 30ב'(ב) לחוק שחרור על תנאי - ועדת שחרורים מיוחדת לא תמליץ להקל בעונשו של האסיר בטרם חלפו לפחות 15 שנים מהיום שבו החל לשאת את מאסרו, ותקופת הקציבה לא תפחת מ-40 שנה. שנית - בהתאם לסעיף 8ב'(א) לחוק הממשלה, התשס"א-2001, הדין בשחרור אסירים מטעמים של ניהול יחסי החוץ של המדינה וביטחונה - לא ייכלל בהחלטה על שחרור, אדם שהורשע ברצח, שלגביו קבע בית המשפט שהוא ביצע את המעשה בנסיבות חריגות בחומרתן.

המחוקק לא פירט מהן הנסיבות שתחשבנה חריגות בחומרתן, דומה כי הותר בידי בית המשפט את שיקול הדעת לזהות את הנסיבות המתאימות, אם בשל האכזריות שבמעשה הרצח, בשל ריבוי נפגעי העבירה, בשל פגיעה בקרבנות חסרי ישע וכיוצא בזה (ראו, למשל: תפ"ח 51040-11-14 מדינת ישראל נ' חאשיה [פורסם בנבו])

14.9.16); תפ"ח 53758-07-13 **מדינת ישראל נ' אמטיראת** [פורסם בנבו] (15.12.15); תפ"ח 9248-07-14 **מדינת ישראל נ' לוי** [פורסם בנבו] (5.6.16).

סבורני שיש במסע ההרג הנפשע אליו יצאו הנאשמים, כמתואר בהרחבה לעיל, ובמיוחד בהחלטה האידיאולוגית לרצוח חפים מפשע אך בשל היותם יהודים, כדי להוביל למסקנה שמדובר ב"נסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותן בסעיף 30 לחוק שחרור על תנאי.

פיצוי משפחות המנוחים ונפגעי החרדה

21. פיצוי לטובת נפגע עבירה מכוח סעיף 77 לחוק העונשין אינו בבחינת עונש נוסף המוטל על הנאשם בגין ביצוע העבירה, אלא בבחינת פיצוי לנפגע העבירה [ראו: רע"פ 2976/01 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3) 418 (2002) (להלן: עניין אסף)].

לפיצוי הפלילי מספר תכליות שונות, ביניהן: מתן סעד מידי לנפגע העבירה, מבלי שייאלץ להמתין לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו ולעיתים אף יחסך ממנו, אם יסתפק בסכום הפיצוי, המפגש המחודש עם העבריין שפגע בו במסגרת הליכים אזרחיים; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע; העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו [ראו: רע"פ 9727/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), (8.8.2007); ע"א 6897/06 **בודגזר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), (26.2.2008) (להלן: עניין בודגזר) פסקה 17 לפסק הדין].

אופיו הראשוני של הפיצוי הפלילי, ניתן על דרך האומדנא בלא הוכחת נזק מדויקת ומותר בידי הנפגע אפשרות לניהול הליך אזרחי נגדו, ומשכך, אין בסכום הפיצוי שיפסק בשום אופן, כדי לשקף את מלוא הנזקים שנגרמו לכל אחד מהנפגעים, שממילא לא הובאו ראיות בפנינו ביחס לנזק הקונקרטי שנגרם לכל אחד מהם.

22. סעיף 77 לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחייב נאשם שהורשע, לשלם לאדם שניזוק, בשל כל אחת מהעבירות, שהורשע בהן, סכום שתקרתו עומדת כיום על סך 258,000 ₪.

23. כל אחד מ-3 הנאשמים שלפנינו, הורשע, בין היתר, ב-4 עבירות רצח בכוונה תחילה.

לפיכך, על פי לשון הסעיף, רשאי בית המשפט לחייב כל אחד מהנאשמים, בשל כל אחת מהעבירות בהן הורשע, בסכום הפיצוי המרבי.

תקרת החיוב הקבועה בסעיף 77 לחוק העונשין, מוסבת על נאשם בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

אין כל אינדיקציה בלשון הסעיף, שיש בה כדי ללמד על מניעה לחיוב נאשם בתקרת הפיצוי, בגין כל עבירה שבה הורשע,

מקום שבאותה עבירה הורשעו נאשמים נוספים.

מסקנה זו מתיישבת אף עם תכליות הפיצוי כפי שפורטו בהרחבה בדנ"פ 5625/16 **אסרף קארין נ' אבנר טווק** **בוקובה** (13.09.2017).

24. לאור כל האמור, בשים לב לנסיבות החריגות בחומרתן, ובעיקר, מטרתם הנפשעת של הנאשמים לקטול את חייהם של מספר רב ככל האפשר של חפים מפשע, אך בשל היותם יהודים, והיקף הנזקים שגרמו הנאשמים, כמתואר לעיל, סבורני שיש הצדקה מלאה להטלת פיצויים, בסכום המירבי הקבוע בחוק, על כל אחד מהנאשמים, בגין רצח כל אחד מהמנוחים, וכן, פיצוי בסכום משמעותי על כל אחד מהנאשמים, לכל אחד מנפגעי העבירה.

סיכום

25. זכותה וחובתה של חברה חפצה חיים, להגן על עצמה, מפני הקמים עליה לכלותה. זאת יעשה, בין היתר, באמצעות ענישה מרתיעה וכואבת, כלפי מרצחים צמאי דם, הקמים על יושביה.

26. לאור כל האמור, אציע לחבריי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. ארבעה מאסרי עולם, בגין ארבעת עבירות רצח, שירוצו במצטבר, זה לזה.

ב. 60 שנות מאסר בפועל, בעטיין של 41 עבירות ניסיון רצח, שירוצו במצטבר למאסרי העולם.

מניין המאסר הכולל, מיום מעצר הנאשמים, 8.6.16.

27. בנוסף, אציע לחברי לחייב כל אחד מהנאשמים לשלם פיצויים כדלקמן:

א. פיצויים בסכום המרבי הקבוע בחוק ל-4 משפחות המנוחים כדלקמן:

(1) אלמנת המנוח ע.ב.א- סך 258,000 ₪.

(2) אלמן המנוחה מ.מ- סך 258,000 ₪.

(3) אלמנת המנוח פ.פ- סך 258,000 ₪.

(3) אלמן המנוחה א.ג-סך 258,000 ₪.

ב. פיצויים ל-4 הפצועים באורח קשה, בגין פציעתם הפיזית ופגיעתם הנפשית, בסכום של 200,000 ₪ לכל אחד, כדלקמן:

1. מר א.ס.
2. מר ח.ק.
3. מר פ.ס.
4. גב' ט.ב.א.

ג. לפיצוי יתר 37 פצועי הפיגוע בסכום של 20,000 ₪ לכל אחד.

28. עוד אציע לחברי לקבוע שמעשי הרצח בוצעו על ידי הנאשמים "בנסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותן בסעיף 30 לחוק שחרור על תנאי.

ירון לוי, שופט

כבוד השופטת שרה דותן:

אני מסכימה.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

כבוד השופט מרדכי לוי:

אני מסכים.

מרדכי לוי, שופט

סוף דבר

29. לאור כל האמור, אנו גוזרים על הנאשמים את העונשים הבאים:

- א. ארבעה (4) מאסרי עולם, בגין ארבע (4) עבירות רצח, שירוצו במצטבר זה לזה.
- ב. שישים (60) שנות מאסר בפועל, בעטיין של ארבעים ואחת (41) עבירות ניסיון רצח, שירוצו במצטבר למאסרי העולם.

מניין המאסר הכולל, מיום מעצר הנאשמים, 8.6.16.

עמוד 11

30. אנו מחייבים כל אחד מהנאשמים לשלם פיצויים כדלקמן:

א. פיצויים בסכום המרבי הקבוע בחוק לארבע משפחות המנוחים כדלקמן:

(1) אלמנת המנוח ע.ב.א- סך 258,000 ₪.

(2) אלמן המנוחה מ.מ- סך 258,000 ₪.

(3) אלמנת המנוח פ.פ- סך 258,000 ₪.

(3) אלמן המנוחה א.נ-סך 258,000 ₪.

ב. פיצויים ל-4 הפצועים באורח קשה, בגין פציעתם הפיזית ופגיעתם הנפשית, בסכום של 200,000 ₪ לכל אחד, כדלקמן:

1. מר א.ס.

2. מר ח.ק.

3. מר פ.ס.

4. גב' ט.ב.א.

ג. פיצוי יתר 37 פצועי הפיגוע, בסכום של 20,000 ₪ לכל אחד.

הפיצוי ישולם לפי פרטים שימסרו, למזכירות בית המשפט, על ידי ב"כ המאשימה ביחס לכל אחד מנפגעי העבירה וזאת בתוך 30 ימים מהיום.

31. נקבע בזאת כי מעשי הרצח שביצעו הנאשמים בוצעו "בנסיבות חריגות בחומרתן", כמשמעותן בסעיף 30ב לחוק שחרור על תנאי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ח,
29 נובמבר 2017, במעמד
הצדדים.

ירון לוי, שופט

מרדכי לוי, שופט

שרה דותן, שופטת
אב"ד

עמוד 12